

Samara VC, Jerant P, Gibson S & Bromberg M. Bowel, bladder, and sudomotor symptoms in ALS patients. J Neurol Sci 2021; 427: 117543.

Deze studie beschrijft het voorkomen van stoornissen van darm en blaas en van het sudomotorisch systeem¹ bij mensen met ALS.

De eerste studiegroep van 30 personen meldde een toename van darmstoornissen van 17% voor tot 70% na de diagnose ALS. De blaasstoornissen namen toe van 24% tot 76%. Een derde van de deelnemers verminderde hun vochtinname om blaassymptomen te voorkomen.

Darmstoornissen werden bij de tweede studiegroep van 66 personen nagevraagd met behulp van de Rome III criteria. Bij hen nam de obstipatie van 33% voor de diagnose toe tot 64,7% na de diagnose. Darmaandrang nam toe van 25,4 voor de diagnose tot 33,3% na de diagnose. Darmincontinentie werd voor de diagnose gerapporteerd door 9,1% en na de diagnose door 14,3%. Obstipatie werd meestal behandeld met extra vezels, extra vocht/ beweging en laxeermiddelen met macrogol².

In de tweede studiegroep namen de symptomen van een overactieve blaas toe van 3,1% voor tot 25% na de diagnose. De symptomen werden meestal behandeld met katheters en oxybutynine.

Een overzicht van het sudomotorisch systeem meldde prikkende ogen bij 17,2%, dikke/vette huid bij 14,1% en schilferende huid bij 29,7% van de mensen. Voor deze stoornissen werd geen behandeling genoemd.

De onderzoekers zijn van mening dat darm- en blaasstoornissen bij ALS vaak voorkomen en behandeld kunnen worden. Door deze te bespreken en behandeling in te zetten kan de kwaliteit van leven van mensen met ALS verbeteren.

¹ Het sudomotorisch systeem is een neurologisch systeem dat de zweetafgifte regelt.

² Voorbeelden met laxeermiddelen met macrogol zijn movicolon, transipeg en forlax.